

Վահան Տերյան

Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ

Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ,
Տխուր խաղում են ալիքները ժիր.
Ընդունիր հոգիս մուրը, մենավոր,
Վերջին աղոթքիս խոսքը մի՛ ներժիր:
Սողում են դանդաղ օրերը անձիր,
Կորած Է սթնում մուրը իմ ուղին.
Քնքուշ խոսքերով թախիծրս ցրիր,
Անխոս ամոքիր ցաված իմ հոգին:
Մի անմեռ ցավ կա երկրում այս տխուր,
Մի ցուրտ, հոգենաշ հուսահատություն
Կորցրած հավետ և՛ երազ, և՛ հուր,
Ես վերջին անգամ քե՛զ են աղոթում:
Դժկամ նայում են ժայռերը խոժոռ.
Տխուր խաղում են ալիքները ժիր.
Փայփայիր սիրտըս հավետ մենավոր,
Վերջին աղոթքիս խոսքը մի՛ ներժիր...

1905